ଉପଦେଶକ

1 ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ଉପଦେଶକମାନଙ୍କର।
ଉପଦେଶକ ହେଉଛନ୍ତି ଯିରୁଶାଲମର ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କର
ପୁତ୍ର,
2ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ, ଉପଦେଶକ କହନ୍ତି, ପୂରାପୂରି
ମୂଲ୍ୟହୀନ, ସମସ୍ତ ମୂଲ୍ୟହୀନ ଅଟେ। 3ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ,
ଯାହା କିଛି ପରିଶ୍ରମ କରେ ସେଥିରୁ ସେ କ'ଣ ଲାଭ ପାଏ?

ପୃଥିବୀ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ

4ଲୋକମାନେ ମରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନୂତନ ଲୋକମାନେ ଜନ୍ମ
ନେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ପୃଥିବୀ ଚିରକାଳସ୍ଥାୟୀ। 5ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଦୟ
ହୁଅନ୍ତି, ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ ଯାନ୍ତି। ପୁଣି ଆପଣା ଉଦୟ ସ୍ଥାନକୁ
ଯିବାପାଇଁ ସତ୍ୱର ହୁଅନ୍ତି।
6ପବନ ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗକୁ ବହେ, ପବନ ଉତ୍ତର ଦିଗକୁ
ବହେ। ପବନ ନିଜ ପଥରେ ଘୁରେ ଓ ପବନ ଆପଣା
ଚକ୍ରକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରେ।
7ନଦୀ ସବୁ ସମୁଦ୍ରକୁ ବହିଯାନ୍ତି। ତଥାପି ସମୁଦ୍ର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୁଏ ନାହିଁ। ନଦୀସବୁ ନିଜ ନିଜ ଗମନ ସ୍ଥାନକୁ ପୁନର୍ବାର
ଗମନ କରେ।
8ସମଗ୍ର ବିଷୟ କ୍ଲାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ, ମନୁଷ୍ୟ ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିପାରେ ନାହିଁ। ତେଣୁ ଦର୍ଶନରେ ତୃପ୍ତ ନୁହେଁ କିଅବା
କର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରବଣରେ ତୃପ୍ତି ନୁହେଁ।

କୌଣସି କଥା ନୂଆ ନୁହେଁ

9ଯାହା ହୋଇଅଛି, ତାହାହିଁ ହେବ ଓ ଯାହା କରାଯାଇ
ଅଛି, ତାହା ହିଁ କରାଯିବ। ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ବିଷୟ
ନୂତନ ନୁହେଁ।
10ଜଣେ ଲୋକ କହେ, "ଦେଖ, ଏହା ନୂଆ।" କିନ୍ତୁ
ଏହି ବସ୍ତୁ ପୂର୍ବରୁ ରହି ଆସିଛି। ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବରୁ ଏହା
ଥିଲା।
11ପୂର୍ବକାଳିନ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କିଛି ସ୍ମରଣ
ନଥାଏ, କିଅବା ଭବିଷ୍ୟତକାଳରେ ଯେଉଁମାନେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ
ସେମାନଙ୍କ ସ୍ମରଣ ହିଁ ଉତ୍ତରକାଳୀନ ଭବିଷ୍ୟତ ଲୋକମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ନ ଥିବ।

ଜ୍ଞାନ କ'ଣ ଆନନ୍ଦ ଦେଇପାରେ

12ମୁଁ ଉପଦେଶକ ଯିରୁଶାଲମରେ ଇଶ୍ରାୟେଲ ଉପରେ
ରାଜା ଥିଲି। 13ମୁଁ ମନଯୋଗ କଲି ଅଧ୍ୟୟନ ପାଇଁ ଏବଂ
ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ସବୁକିଛି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗତଳେ ହୁଏ।
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି
ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାକୁ ଅତି ଅପ୍ରିତି କର ଅଟେ। 14ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ
ଘଟୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମୁଁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିଅଛି। ଆଉ ଦେଖ
ସବୁ ଅସାର, ପବନକୁ ଧରିବା ପରି। 15ତୁମ୍ଭେ ଏସବୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ଯାହା ବଙ୍କା ତାହା ସଳଖ
କରାଯାଇ ନପାରେ। ଯାହା ସେଠାରେ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ତାହା ଗଣିପାରିବ ନାହିଁ।
16ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ କହେ, "ମୁଁ ବଡ଼ ଜ୍ଞାନୀ ଯିରୁଶାଲମରେ
ମୋ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ରାଜା ଥିଲେ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଜ୍ଞାନବାନ। ମୁଁ ବହୁତ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି। ମୋର
ହୃଦୟ ଜ୍ଞାନ ଓ ବିଦ୍ୟାରେ ମହାନୁଭବୀ ହୋଇଅଛି?"
17ତା'ପରେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି, ପାଗଳାମି ଓ ବୋକାମି
ବିଷୟରେ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି।
ଏବଂ ଏହାହିଁ ପବନର ପଶ୍ଚାତ୍‌ଧାବନ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଲି।
18ବହୁତ ଜ୍ଞାନରେ ବହୁତ କ୍ଲେଶ ଥାଏ। ଯେ ବିଦ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି
କରେ ସେ ଦୁଃଖ ବୃଦ୍ଧି କରେ।

"କୌତୁକ" କ'ଣ ଆନନ୍ଦ ଦେଇପାରେ

2 ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ କହିଲି, "ମୋତେ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଦିଅ। ଆନନ୍ଦ ମୋତେ କଣ ଦେଇ
ପାରିବ, ମୋତେ ଦେଖିବାକୁ ଦିଅ।" କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯାହା ଶିକ୍ଷା
କଲି ତାହା ଅର୍ଥହୀନ। 2ସର୍ବଦା ହସିବା ମୂର୍ଖାମି ଅଟେ। ଖୁସି
ରହି କଣ ଲାଭ?
3ଜଣେ ମୂର୍ଖ ପରି ମାତାଲ୍ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସ୍ଥିର
କଲି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ପିଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି। ଯଦିଓ
ସବୁବେଳେ ମୋର ମନ ବୁଦ୍ଧିର ସହିତ ମୋତେ ପରିଚାଳନା
କରୁଛି। ମୁଁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲି। ଏହା କରିବା କଣ
ପୃଥିବୀର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ।

କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କଣ ସୁଖ ଦେଇପାରେ?

4ଏହାପରେ ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ମହତ ମହତ କର୍ମମାନ
କଲି। ମୁଁ ଗୃହମାନ ନିର୍ମାଣ କଲି, ମୁଁ ଅନେକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର
ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି। 5ମୁଁ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟାନ ଓ ଉପବନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବପ୍ରକାର ଫଳ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ
କଲି। 6ମୁଁ ହରିତ୍ ବୃକ୍ଷର ବନରେ ଜଳସେଚନ ପାଇଁ
ପୁଷ୍କରିଣୀମାନ ଖୋଳାଇଲି। 7ମୁଁ ଦାସ ଦାସୀମାନଙ୍କୁ କ୍ରୟ
କଲି ଓ ମୋର ଦାସଗଣ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ମୋ
ଘରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ଓ ଆହୁରି ମୋ ପୂର୍ବେ
ଯିରୁଶାଲମସ୍ଥିତ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ମୋର ଗୋମେଷାଦି ପଲ
ଅଧିକ ଥିଲା।
8ମୁଁ ରୂପା ଓ ସୁନା ଏବଂ ନାନା ରାଜାର ଓ ନାନା
ପ୍ରଦେଶର ବହୁତ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂଗ୍ରହ କଲି, ମୁଁ ଗାୟକ ଓ

ଗାୟିକା ଆଉ ମନୁଷ୍ୟ ତୁଷ୍ଟିକାରିଣୀ ଅନେକ ଉପପତ୍ନୀ
ପାଇଲି।
9ଏହିପରି ମୋ ପୂର୍ବେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଯେଉଁମାନେ ଥିଲେ,
ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଧନୀ ହେଲି। ମୋର ଜ୍ଞାନ
ଏହି ସବୁରେ ମୋତେ ସାହାଯ୍ୟ କଲା। 10ମୋର ଆଖି ଯାହା
ଦେଖିଲା, ମୁଁ ତାହାକୁ ପୂରଣ କଲି। ମୁଁ ଆପଣା ହୃଦୟକୁ
କୌଣସି ସୁଖ ଭୋଗରୁ ଅଭାବ କଲି ନାହିଁ। କାରଣ
ମୋହର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ସକାଶୁଁ ମୋହର ହୃଦୟ ଆନନ୍ଦ
କଲା। ମୋହର ସକଳ ପରିଶ୍ରମରୁ ଏହା ମୋହର ଅଂଶ
ଥିଲା।
11ତହୁଁ ମୋହର ହସ୍ତ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲା ଓ
ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମ ମୁଁ କରିଥିଲି, ତହିଁ ପ୍ରତି ମୁଁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କଲି
ଏବଂ ଦେଖିଲି ଯେ, ସବୁ ଅସାର ଓ ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ
ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରି ଏବଂ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କୌଣସି ଲାଭ ନ
ଥିଲା।

ଏହାର ଉତ୍ତର ଜ୍ଞାନ ହୋଇପାରେ

12ରାଜା ଯାହା କରିପାରିବ ଅନ୍ୟ କେହି ଏପରି କରିପାରିବ
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛ ବହୁତ ରାଜା ତାହା
କରିସାରିଛନ୍ତି। ତା'ପରେ ମୁଁ ଆଉଥରେ ଜ୍ଞାନ, ପାଗଳାମି ଓ
ଅଜ୍ଞାନତା ବିଷୟରେ ଭାବିବାକୁ ଲାଗିଲି। 13ତେଣୁ ମୁଁ
ଦେଖିଲି, ଯେପରି ଅନ୍ଧାର ଅପେକ୍ଷା ଆଲୋକ ଉତ୍ତମ,
ସେହିପରି ଜ୍ଞାନ ଅଜ୍ଞାନତାଠାରୁ ଭଲ। 14ଜ୍ଞାନବାନ ବ୍ୟକ୍ତି
ଆଲୋକରେ ଗମନ କରେ, ମାତ୍ର ମୂର୍ଖ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ଧକାରରେ
ଗମନ କରେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଏକାପ୍ରକାର ଘଟଣା
ଉଭୟ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଓ ମୂର୍ଖମାନ ପାଇଁ ଘଟୁଛି। ଶେଷରେ
ଉଭୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି।
15ତେଣୁ ମୁଁ ଆପଣା ମନେ ମନେ କହିଲି, "ମୂର୍ଖ ପ୍ରତି
ଯେପରି ଘଟେ, ମୋ ପ୍ରତି ହିଁ ସେହିପରି ଘଟିବ। ତେବେ
ମୁଁ କାହିଁକି ଅଧିକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେଲି।" ତେଣୁ ମୁଁ ଭାବିଲି,
"ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର।" 16ଯେପରି ମୂର୍ଖର, ସେହିପରି
ଜ୍ଞାନବାନ ଲୋକର ସ୍ମରଣ ସର୍ବଦା ନ ଥାଏ। କାରଣ
ଭବିଷ୍ୟତରେ, ସମସ୍ତେ ବିସ୍ମୃତ ହୋଇ ଯାଇଥିବେ। ଜଣେ
ଜ୍ଞାନୀଲୋକକୁ କିପରି ମୂର୍ଖ ଲୋକ ପରି ମରିବା ପାଇଁ
ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ?

ଜୀବନରେ କ'ଣ ବାସ୍ତବରେ ଖୁସି ଅଛି?

17ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜୀବନକୁ ଘୃଣା କଲି। ସେଥି ନିମନ୍ତେ
ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ମନ୍ଦ। କାରଣ
ଅର୍ଥହୀନ ଏବଂ ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ପରି।
18ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ମୁଁ ଯହିଁରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ ହେଲି, ମୋହର
ସେସବୁ ପରିଶ୍ରମକୁ ମୁଁ ଘୃଣା କଲି, କାରଣ ମୋର
ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ପାଇଁ ତାହା ସବୁ ଛାଡ଼ି ଯିବାକୁ ହେବ।
19କେହି ଜଣେ ସବୁକିଛି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବ, ଯାହା ପାଇଁ ମୁଁ
ପରିଶ୍ରମ କରିଛି। ଏଇ ଜୀବନରେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ
ସବୁକିଛି ପାଇଛି। ସେ ଲୋକ ଜ୍ଞାନୀ କିଅବା ମୂର୍ଖ ହେବ,
ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ।
20ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମରେ ପରିଶ୍ରାନ୍ତ
ହେଲି, ସେ ସବୁ ବିଷୟରେ ଆପଣା ଅନ୍ତକରଣକୁ ନିରାଶ
କରାଇବାକୁ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲି। 21କାରଣ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନ,
ବିଦ୍ୟା ଓ ଦକ୍ଷତା ସହିତ ପରିଶ୍ରମ କରେ, ତଥାପି ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତି ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ତାହାର ଅଧିକାର ନିମନ୍ତେ ସେ
ତାହା ଛାଡ଼ି ଯିବ। ଏ ମଧ୍ୟ ଅସାର ଏବଂ ପବନକୁ ଧରିବା
ପରି।
22ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପରିଶ୍ରମ କରି ଓ
ହୃଦୟକୁ ଦୁଃଖ ଦେଇ କଣ ପାଏ? 23କାରଣ ତାହାର
ଦିନସବୁ କେବଳ ଦୁଃଖମୟ ଓ ତାହାର ଆୟାସ ମନସ୍ତାପ
ଜନକ ଅଟେ। ରାତ୍ରିରେ ହିଁ ତା'ର ହୃଦୟ ବିଶ୍ରାମ ପାଏ
ନାହିଁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର।
24-25ଏପରି କେହି ଲୋକ ଅଛି କି ଯେ କେହି
ମୋଠାରୁ ସୁଖୀ ହେବା ପାଇଁ ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିଛି। ଏବଂ
ଏହା ଯାହା ମୁଁ ଶିକ୍ଷା କରିଛି, ଏହା ହେଉଛି ସବୁଠାରୁ
ଭଲକଥା ଖାଇବା ପିଇବା, ଏବଂ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ
ଉପଭୋଗ କରିବା। ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ, ଏହା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସେ। 26ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା ପ୍ରତି ତୁଷ୍ଟ
ହୁଅନ୍ତି, ପରମେଶ୍ୱର ତାହାକୁ ଜ୍ଞାନ, ବିଦ୍ୟା ଓ ଆନନ୍ଦ
ଦିଅନ୍ତି। ମାତ୍ର ପାପୀକୁ ପରମେଶ୍ୱର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଓ
ଗଚ୍ଛିତ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱ ଦିଅନ୍ତି, ଯେଉଁସବୁକୁ ସେ ପ୍ରସନ୍ନ
ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦିଅନ୍ତି। ଏହା ହିଁ ଅସାର ଓ ଏହା
ବାୟୁକୁ ଧରିବା ପରି।

ଗୋଟିଏ ସମୟ ଅଛି

3 ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପାଇଁ ଏକ ଉଚିତ ସମୟ ଅଛି ଏବଂ
ସ୍ୱର୍ଗ ତଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଯୋଜନା ଠିକ୍ ସମୟରେ
ଘଟିବ।
2ଜନ୍ମ ହେବାର ଏକ ସମୟ ଅଛି, ଏବଂ ମରିବା ପାଇଁ
ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ ଅଛି। ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି।
ବୃକ୍ଷ ଉପାଡ଼ିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସମୟ ଅଛି।
3ବଧ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର
ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି। ଧ୍ୱଂସ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଗଢ଼ିବା
ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି।
4କାନ୍ଦିବା ପାଇଁ ଏକ ସମୟ ଅଛି ଓ ହସିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ
ଏକ ସମୟ ଅଛି। ବିଳାପ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି ଓ ଖୁସିରେ
ନୃତ୍ୟ କରିବାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି।
5ପ୍ରସ୍ତର ପକାଇବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ପ୍ରସ୍ତର ସଂଗ୍ରହ
କରିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି। ଆଲିଙ୍ଗନ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି
ଓ ଆଲିଙ୍ଗନରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି।
6ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ହଜାଇବାର ମଧ୍ୟ
ସମୟ ଅଛି। ରହିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ହଜାଇବାର ମଧ୍ୟ
ସମୟ ଅଛି। ରଖିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ପକାଇବାର ମଧ୍ୟ
ସମୟ ଅଛି।
7ଚିରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ସିଲେଇ କରିବାର ମଧ୍ୟ
ସମୟ ଅଛି। ନୀରବ ରହିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ କଥା
କହିବାର ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅଛି।

8ପ୍ରେମ କରିବାର ସମୟ ଅଛି ଓ ଘୃଣା କରିବାର ମଧ୍ୟ
ସମୟ ଅଛି। ଯୁଦ୍ଧର ସମୟ ଅଛି ଓ ଶାନ୍ତିର ମଧ୍ୟ ସମୟ
ଅଛି।

ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସଂସାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ

9ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ସମସ୍ତ ପରିଶ୍ରମରୁ କ'ଣ ଲାଭ
ପାଏ? 10ମୁଁ ଦେଖିଲି, ସମସ୍ତ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲେ। 11ପରମେଶ୍ୱର ଏହା
ଠିକ୍ ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ସୁନ୍ଦର କରନ୍ତି। ସେ ମଧ୍ୟ
ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଅନନ୍ତକାଳର ଧାରଣା ରଖନ୍ତି, କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ କେବେହେଲେ ପୁରାପୁରି ବୁଝିପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ,
ପ୍ରତତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପରମେଶ୍ୱର କରିଅଛନ୍ତି।

12ତେଣୁ ମୁଁ ଅନୁଭବ କଲି ଯେ ବଞ୍ଚିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେମାନେ ଖୁସି ରହିବା ଓ ସେମାନେ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ
କରିବା ଛଡା ଅନ୍ୟ କିଛି ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଧିକ ଉତ୍ତମ
ନୁହେଁ। 13ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଖାଦ୍ୟ, ପାନୀୟ ଓ ଉତ୍ତମ
ଦ୍ରବ୍ୟ ତା ପରିଶ୍ରମ ବଳରେ ଉପଭୋଗ କରିପାରିଲା, ତେବେ
ତାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉପହାର।

14ମୁଁ ଜାଣେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱର ଯାହା କିଛି କରନ୍ତି,
ତାହା ଅନନ୍ତକାଳସ୍ଥାୟୀ, ତାହା ବୃଦ୍ଧି ବା ହ୍ରାସ କରାଯାଇ ନ
ପାରେ। ପରମେଶ୍ୱର ତାହା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ଲୋକମାନେ
ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ ଦେବେ। 15ଯାହାସବୁ ଏଠାରେ ଆଉଥରେ
ଘଟିବା ଅଛି, ଯାହାସବୁ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ତାହା ଘଟି
ସାରିଛି। ପରମେଶ୍ୱର ସେସବୁ ଜିନିଷ ଖୋଜନ୍ତି ତାହା ଅତୀତ
ହୋଇଛି।

16ପୁଣି ଥରେ ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜିନିଷ
ଦେଖିଲି: ନ୍ୟାୟ ସ୍ଥାନରେ, ଦୁଷ୍ଟତା ସେଠାରେ ଥିଲା, ଏବଂ
ଯେଉଁଠାରେ ଧାର୍ମିକତା ରହିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା, ସେଠାରେ
ଜଣେ ଦୁରାଚାରୀ ଥିଲା। 17ମୁଁ ମନେ ମନେ କହିଲି:
“ପରମେଶ୍ୱର ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟର ବିଚାର କରିବେ। କାରଣ
ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମୟ ଅଛି।”

ଲୋକମାନେ କ'ଣ ପଶୁମାନଙ୍କ ପରି ଅଟନ୍ତି

18ମୁଁ ନିଜେ ମନେ ମନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ
ଭାବିଲି, ମୁଁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଚିନ୍ତା କଲି, “ପରମେଶ୍ୱର
ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ଦେବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ଯେ, ସେମାନେ ପଶୁ
ତୁଲ୍ୟ।” 19ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ପଶୁଠାରୁ କ'ଣ ଉତ୍ତମ? ନାଁ!
କାହିଁକି? କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକାପରି
ଘଟେ, ପଶୁମାନେ ଜନ୍ମନ୍ତି ଓ ମରନ୍ତି। ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ
ଜନ୍ମନ୍ତି ଓ ମରନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କର “ପ୍ରାଣ ବାୟୁ” ଏକାପରି।
କ'ଣ ଜଣେ ମୃତ ପଶୁ ଏକ ମୃତ ମନୁଷ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି
ଉନ୍ନତି ଅଛି କି? ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ଅବଶ୍ୟ ଅର୍ଥହୀନ।
20ମୃତ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ପଶୁର ଶରୀର ଏକା ପ୍ରକାରରେ ବିନାଶ
ହୁଏ। ସେମାନେ ଏହି ପୃଥିବୀରୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଏହି
ପୃଥିବୀରେ ମିଶିଗଲେ। 21ମନୁଷ୍ୟର ଆତ୍ମା ସ୍ୱର୍ଗଗାମୀ ଓ
ପଶୁର ଆତ୍ମା ନର୍କଗାମୀ ହୁଏ, କିଏ ଏ ବିଷୟରେ କହି
ପାରିବ।

22ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, କେବଳ ନିଜ ସ୍ୱକର୍ମରେ
ଆନନ୍ଦ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ମନୁଷ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ୟ କିଛି ଭଲ
ନୁହେଁ। କାରଣ ଏହାହିଁ ତା'ର ଅଧିକାର। ଆଉ ଏହାପରେ
ଯାହା ଘଟିବ ତାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ତାହାକୁ କିଏ ଫେରାଇ
ଆଣି ପାରିବ?

ମରିଯିବାଟା କ'ଣ ଭଲ?

4 ପୁନରାୟ ବହୁତ ଲୋକ ଅତ୍ୟାଚାରିତ ହେଉଥିବାର ଓ
କାନ୍ଦୁଥିବାର ମୁଁ ଦେଖିଲି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ
ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ପାଇଁ କେହି ମଧ୍ୟ ନଥିଲେ। ମୁଁ କଷ୍ଟ ଭୋଗ
କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଓ ଶାସନରେ ଥିବା
ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଷ୍ଠୁରତା ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଦେଖିଲି। ସେମାନଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ଆହତ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କେହି ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ ନଥିଲେ।
2ମୁଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି, ଯେ ଜୀବିତ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ମୃତଲୋକମାନେ ଅଧିକ ଭାଗ୍ୟବାନ୍। 3ଏବଂ ଯିଏ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମ ହୋଇନାହିଁ, ସେ ଅନ୍ୟତର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଭଲରେ ଅଛି, ଯେହେତୁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ
ଅମଙ୍ଗଳ ଘଟିଛି, ତାହା ଦେଖିନାହିଁ।

କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ କଠିନ ଅଟେ

4ଏହାପରେ ମୁଁ ଭାବିଲି, “କାହିଁକି ଲୋକମାନେ କଠିନ
ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି।” ମୁଁ ଦେଖିଲି ଲୋକମାନେ ଜୀବନରେ
ଉପରକୁ ଉଠିବା ପାଇଁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ରହିବା
ପାଇଁ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରନ୍ତି। କାରଣ, ଲୋକମାନେ ଈର୍ଷାଳୁ
ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ କେବେ ଚାହାଁନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ,
ଅନ୍ୟମାନେ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ପାଆନ୍ତୁ। ଏହା ଅସାର ଅଟେ।
ଏହା ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ତୁଲ୍ୟ ଅଟେ।
5କିଛି ଲୋକ କହନ୍ତି, “ମୂର୍ଖମାନେ ହସ୍ତ ବାନ୍ଧି ବସନ୍ତି। ଯଦି
ତୁମ୍ଭେ ପରିଶ୍ରମ ନକର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ଉପବାସରେ ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ
କରିବ।” 6ସଂଘର୍ଷ କରି ଦୁଇହାତ ପୂର୍ଣ୍ଣ କର। ପବନକୁ
ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାଠାରୁ ମନର ଶାନ୍ତି, ସୁଖ ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ହାତ ମୁଠି ଭଲ।

7ଏହାପରେ ମୁଁ ପୁନରାୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଅସାର ଦେଖିଲି।
8ଯଦି କୌଣସି ଲୋକ ଏକାକି ଥାଏ ଓ ତାହାର ଦ୍ୱିତୀୟ
କେହି ନାହିଁ, ତା'ର ପୁତ୍ର ଏବଂ ଭ୍ରାତା କେହି ନାହିଁ। ତଥାପି
ତାହାର ପରିଶ୍ରମର ସୀମା ନାହିଁ, ତା'ର ଚକ୍ଷୁ କିଅବା ତା'ର
ଧନରେ ତୃପ୍ତ ନୁହେଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜକୁ ପଚାରେ ନାହିଁ
ଯେ, “କାହିଁକି ମୁଁ ଏତେ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି? କାହିଁକି ମୁଁ
ମୋର ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବି ନାହିଁ?” ଏହା ମଧ୍ୟ
ଅସାର ଓ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲେଶ ଜନକ।

ବନ୍ଧୁ ଓ ପରିବାର ଶକ୍ତି ଯୋଗାନ୍ତି

9ଏକ ଜଣରୁ ଦୁଇଜଣ ଭଲ। କାରଣ ସେମାନେ ଆପଣା
ଆପଣା ପରିଶ୍ରମର ଉତ୍ତମ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

10ଯଦି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଡିଯାଏ, ତେବେ ତା'ର ସାଙ୍ଗ
ତାକୁ ଉଠାଇବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ। ମାତ୍ର ଯେ ପଡ଼ିବା
ବେଳେ ଏକାକୀ ଥାଏ, ତାକୁ ଉଠାଇବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କେହି

ସେଠାରେ ନଥାଏ। 11ଆହୁରି ଦୁଇଜଣ ଏକତ୍ର ଶୟନ କଲେ
ଉଷ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଣେ କିରୂପେ ଉଷ୍ମ ହୋଇପାରିବ।
12ଯେକେହି ଏକାକୀ ଥିବା ଲୋକକୁ ପରାସ୍ତ କରେ,
ତେବେ ଦୁଇଜଣ ତାହାର ପ୍ରତିବାଦ କରିବେ। ପୁଣି ତ୍ରିଗୁଣ
ରଜ୍ଜୁ ଶୀଘ୍ର ଛିଣ୍ଡି ଯାଏ ନାହିଁ।

ଲୋକ, ରାଜନୀତି ଏବଂ ଖ୍ୟାତି

13ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧ ଓ ନିର୍ବୋଧ ରାଜା ଆଉ କୌଣସି
ପରାମର୍ଶ ଗ୍ରହଣ ନ କରିବାକୁ ଚାହେଁ। ତାହା ଅପେକ୍ଷା ଦରିଦ୍ର
ଓ ଜ୍ଞାନବାନ ଯୁବା ଲୋକ ଭଲ। 14କାରଣ ସେ ରାଜା
ହେବା ପାଇଁ କାରାଗାରରୁ ବାହାର ହୋଇ ଆସିଲା। ଆହୁରି
ସେ ତାହାର ରାଜ୍ୟରେ ଦରିଦ୍ର ହୋଇ ଜନ୍ମି ଥିଲା। 15ମୁଁ
ଦେଖିପାରୁଛି ଯେ, ପୃଥିବୀରେ ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଯେଉଁ ସମସ୍ତ
ଲୋକମାନେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ଓ ଯାତାୟତ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ
ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯୁବକକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ, ଯିଏକି ତା'ର ସାଙ୍ଗ,
ତାଙ୍କର ସ୍ଥାନ ନେବେ। 16ଅସଂଖ୍ୟ ଲୋକ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କୁ
ଅନୁସରଣ କରିବେ ଏବଂ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ପରେ
ଆସିବେ ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରଥମ ଜ୍ଞାନୀ ଯୁବକକୁ ପ୍ରଶଂସା
କରିବେ ନାହିଁ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଓ ପବନର ପଶ୍ଚାତ୍
ଗମନ କଲା ପରି।

ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନତା

5 ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଉପାସନା
କରିବାକୁ ଯାଅ, ବହୁତ ସାବଧାନ ହୁଅ। ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ
ପରି ବଳିଦେବା ଅପେକ୍ଷା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାନିବା ଅଧିକ
ଉତ୍ତମ। ମୂର୍ଖମାନେ ଜାଣନ୍ତି ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ଯେତେବେଳେ
ସେମାନେ ମନ୍ଦକର୍ମ କରନ୍ତି। 2ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା
କରିବା ସମୟରେ ସାବଧାନ ହୁଅ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଗରେ
କୌଣସି କଥା କହିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ଚଞ୍ଚଳ ନ ହେଉ।
କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ପୃଥିବୀରେ
ଅଛ। ଏଣୁ ତୁମ୍ଭର କଥା ଅଳ୍ପ ହେଉ।

3ବହୁତ ଦୁଃଖରୁ ଅନେକ ଦୁଃସ୍ୱପ୍ନ ଆସେ, ଏବଂ ଜଣେ
ମୂର୍ଖ ବହୁତ କହେ।

4ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କଲେ ତାହା
ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ। କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କଠାରେ
ତାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର, ତାହା
ପରିଶୋଧ କର। 5ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ପରିଶୋଧ ନ କରିବା
ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନ କରିବା ଭଲ। 6ତୁମ୍ଭ ମୁଖକୁ
ତୁମ୍ଭ ପାଇଁ ପାପର କାରଣ ହେବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ, କିଅବା
ଏହା ଭୁଲ୍ ହେଲା ବୋଲି ଦୂତ ସାକ୍ଷାତରେ କୁହ ନାହିଁ।
ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭ ଉପରେ କାହିଁକି କ୍ରୋଧ ହେବେ ଓ ତୁମ୍ଭର
କଠିନ ପରିଶ୍ରମକୁ ବିନାଶ କରିବେ। 7ଅନେକ ଫମ୍ପା ସ୍ୱପ୍ନ
ଏବଂ ଅନେକ ବାଚାଳତା ଯୋଗୁଁ ଏସବୁ ଘଟେ। ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଭୟ କର।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାସନକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଏକ ଶାସକ ଥାଏ

8କେତେକ ଦେଶରେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖ ଯେ,
ଲୋକମାନେ ଅତ୍ୟାଚାରିତ କଲେ ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର
କଲେ, ଏଥିରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୁଅ ନାହିଁ! ଅଧିକାରୀଗଣ ଯେଉଁମାନେ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରିତ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟ
ଅଧିକାରୀଗଣ ଅଛନ୍ତି। ଉଭୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଅନ୍ୟଜଣେ
ଅଧିକାରୀ ଅଛନ୍ତି। 9ଏହିସବୁ ପଛରେ ଭୂମିରୁ ପାଇଥିବା ଲାଭ
ଅଛି। ଏପରିକି କ୍ଷେତ୍ର ଦ୍ୱାରା ରାଜା ମଧ୍ୟ ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି।

ସମ୍ପତ୍ତି ସୁଖ କିଣିପାରିବ ନାହିଁ

10ସଂପତ୍ତି ସୁଖ କିଣିପାରେ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଲୋକ ଟଙ୍କାକୁ
ଭଲପାଏ ସେ କେବେ ତା'ର ନିକଟରେ ଥିବା ଟଙ୍କାରେ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ। ଯେଉଁ ଲୋକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ଭଲ ପାଏ।
ସେ ଯେତେ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
ହେବ ନାହିଁ, ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ।

11ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିର ଯେତେ ଅଧିକ ସଂପତ୍ତି ଅଛି, ତାହାର
ସେତେ "ବନ୍ଧୁ" ତା'ର ସଂପତ୍ତି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରନ୍ତି। ତେଣୁ ସେହି ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଟି ପ୍ରକୃତରେ କିଛି ଲାଭ
ପାଏ ନାହିଁ। କେବଳ ସେ ନିଜ ସଂପତ୍ତିକୁ ଦେଖେ।

12ଶ୍ରମଜିବୀ ଲୋକେ ଅଳ୍ପ ବା ବହୁତ ଖାଇଲେ ହେଁ
ତାହାର ନିଦ୍ରା ସୁଖକର ହୁଏ, ମାତ୍ର ଧନବାନର ପୂର୍ଣ୍ଣତା
ତାହାକୁ ନିଦ୍ରା ଯିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ।

13ମୁଁ ଏହା ଦେଖିଛି ଯେ ଏହା ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର
ବିଷୟ ଯାହା ଜୀବନରେ ଘଟିଛି। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କର
ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଜମା ରଖନ୍ତି। 14ଦୁର୍ଘଟଣା ବଶତଃ ସେହିସବୁ
ଧନ କ୍ଷୟ ପାଏ। ଯେତେବେଳେ ତା'ର ପୁତ୍ର ଜନ୍ମ ହୁଏ,
ତାକୁ ଦେବାପାଇଁ ତା'ର କିଛି ନଥାଏ।

ଆସିଛୁ ଏକା ଯିବା ଏକା

15ସେ ଆପଣା ମାତୃ ଗର୍ଭରୁ ଯେପରି ଆସିଥିଲା, ସେପରି
ଉଲଗ୍ନ ହୋଇ ଫେରିଯିବ। ଆଉ ସେ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମ
ପାଇଁ ସ୍ୱହସ୍ତରେ ଯାହା ନେଇଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ, ଏପରି କିଛି
ସଙ୍ଗେ ନେବ ନାହିଁ। 16ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦାୟକ। ସେ
ପୃଥିବୀରୁ ଫେରିବ ଠିକ୍ ଯେପରି ଆସିଥିଲା। "ଏବଂ ସେ
କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରି ପବନକୁ ଧରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରି
କଣ ପାଇଛି?" 17ସେ ବିଷାଦରେ ତା'ର ଜୀବନ କଟାଇ
ଦିଏ। ପୁଣି ସେ ଅତିଶୟ ବିରକ୍ତ ହୁଏ। ଆଉ ପିଡିତ ଓ
କ୍ରୋଧିତ ହୁଏ।

ଜୀବନର କର୍ମରୁ ଆନନ୍ଦ କର

18ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ, ଏହି ସର୍ବୋତ୍ତମ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହା
କରିପାରିବ। ଏହି ପୃଥିବୀରେ ତା'ର ଅଳ୍ପ ଜୀବନ କାଳ
ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ସେ ଖାଇ ପିଇ
ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍। ପରମେଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କୁ ଏହି
ଅଳ୍ପକାଳ ଜୀବନ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ତାହାହିଁ ତା'ର ସବୁକିଛି।

19ଆହୁରି ପରମେଶ୍ୱର କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଧନସମ୍ପତ୍ତି
ଦାନ କରି ତାହା ଭୋଗ କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ
କରିବାକୁ ଓ ଆପଣା ପରିଶ୍ରମରେ ଆନନ୍ଦ କରିବାକୁ କ୍ଷମତା
ଦେଲେ। ଏହା ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାନ ଅଟେ। 20ସତ୍ୟରେ,

ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତା'ର ଜୀବନ ବିଷୟରେ ବେଶୀ ଚିନ୍ତା କରେ
ନାହିଁ କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତାକୁ ନିଜକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାରେ
ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିଛନ୍ତି।

ସମ୍ପଦ କେବେ ସୁଖ ଆଣି ପାରିବ ନାହିଁ

6 ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏକ ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଦେଖିଅଛି ଏବଂ
ଏହା ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ କଠିନ ଚାପ ପକାଏ।
2ପରମେଶ୍ୱର କେତେକଙ୍କୁ ଧନ, ସଂପତ୍ତି ଓ ସମ୍ମାନ ଦିଅନ୍ତି,
ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କିଛି ଆଶା କରିବା ପାଇଁ ତା'ର କିଛି
ଅଭାବ ନଥାଏ। କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏସବୁ
ଉପଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ। ତା
ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଏହା ଉପଭୋଗ କରେ। ଏହା
ଅସାର ଅଟେ ଓ ଏକ ମନ୍ଦ ବ୍ୟାଧି ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ।
3ଜଣେ ଲୋକ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଜୀବନଯାପନ କରେ। ଏବଂ
ସେ ଶହେ ସନ୍ତାନ ଜନ୍ମ ଦେଇପାରେ। କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ
ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନହୁଏ ଏବଂ ଯଦି ମୃତ୍ୟୁ ପରେ
ତାକୁ କେହି ସ୍ମରଣ ନ କରେ, ତାହେଲେ ସେହି ଲୋକ
ଅପେକ୍ଷା ଜନ୍ମ ହେବା ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ସେହି
ଶିଶୁଟି ଉତ୍ତମ ଅଟେ।। 4ସେହିପରି ଶିଶୁଟି ଘନ କୁହୁଡିରେ
ଆଚ୍ଛାଦନ ହୋଇ ଆସେ ଏବଂ ଅନ୍ଧାରରେ ଏଇ ପୃଥିବୀରୁ
ଚାଲିଯାଏ, ଏବଂ ସେହି ଅନ୍ଧାର ଏହାର ନାମକୁ ମଧ୍ୟ ଲୁଚାଇ
ଦିଏ। 5ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖି ନାହିଁ କି ସେ ବିଷୟରେ ଜାଣି
ନାହିଁ। ସେ ଲୋକ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଏ ଶିଶୁଟି ଅଧିକ ବିଶ୍ରାମ
ପାଏ। 6ପୁଣି ସେ ମନୁଷ୍ୟ କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ଭୋଗ ନ କରି
2,000 ବର୍ଷ ବଞ୍ଚିଲେ ହେଁ ସମସ୍ତେ କି ଏକ ସ୍ଥାନକୁ ନ
ଯାଆନ୍ତି?
7ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର ନିଜ ପେଟ ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରେ।
କିନ୍ତୁ ସେ ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଏ ନାହିଁ, କାହିଁକି? 8ଏହି
ପ୍ରକାରର ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଜଣେ ମୂର୍ଖଠାରୁ କେଉଁ ଗୁଣରେ
ଭଲ? ଜଣେ ଗରିବ ଲୋକ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି
ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ହେବ, ତାହା ଯଦି ଜାଣେ, ଉତ୍ତମତା
କଣ? 9ଏହା ନିତାନ୍ତ ଖୁସିର କଥା ଯେ ତୁମ୍ଭର ଯାହା ଅଛି
ଅଧିକ ଆଶା କରିବା ଅପେକ୍ଷା ସେଥିରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବା
ଭଲ। ଏହା ମଧ୍ୟ ଅସାର ଅଟେ। ଏହା ବାୟୁକୁ ଧରିବା
ତୁଲ୍ୟ ହେବ।
10ଯାହା ହେଉଛି ତାହା ଆଗରୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଅଛି।
ଏବଂ ଯେଉଁ ପଥରେ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଚାଲେ ତାହା
ପରମେଶ୍ୱର ଜାଣନ୍ତି। ଆଉ ଯିଏ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ
ତାଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି କରି ସେମାନେ କେବେ ଜିତି ପାରିବେ
ନାହିଁ। 11ସେମାନେ ଯେତେ ଅଧିକ ଯୁକ୍ତି କରିବେ, ତାହା
ସେତେ ଅନାବଶ୍ୟକ ଅଟେ। ଏହା ତାଙ୍କର କ'ଣ ଲାଭ
ହେବ?
12କିଏ ଜାଣେ ସେମାନଙ୍କ ଏଇ କ୍ଷଣସ୍ଥାୟୀ ଜୀବନରେ,
ମନୁଷ୍ୟ ଅଧିକ ଲାଭକରି କ'ଣ କରିପାରେ? କାରଣ ସେମାନଙ୍କର
ଦିନଗୁଡିକ ଛାଇ ପରି ଚାଲିଯିବ। କିଏ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହି
ପାରିବ, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏଇ ପୃଥିବୀରେ କଣ
ହେବ?

ଉପଦେଶକର ଗୁଚ୍ଛ

7 ବହୁମୂଲ୍ୟ ତୈଳ ଅପେକ୍ଷା ଉତ୍ତମ ନାମ ଭଲ ଅଟେ।
ବ୍ୟକ୍ତିର ଜନ୍ମ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ମୃତ୍ୟୁର ଦିନ ଯଥେଷ୍ଟ
ଭଲ ଅଟେ।
2ଭୋଜିକୁ ଯିବା ଅପେକ୍ଷା ଶବଦାହକୁ ଯିବା ଭଲ।
କାରଣ ତାହା ସମୁଦାୟ ମନୁଷ୍ୟର ଶେଷଗତି ଅଟେ ଓ
ଜୀବିତ ଲୋକ ତହିଁରେ ମନୋଯୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍।
3ସୁଖଠାରୁ ଦୁଃଖ ଭଲ କାରଣ ଏକ ଦୁଃଖ ଅନୁଭୂତି
ମୂଲ୍ୟବାନ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ।
4ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଶିତାଗ୍ନିରେ। ମାତ୍ର ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ
ହୃଦୟ ଭୋଜିରେ ଥାଏ।
5ଜଣେ ମୂର୍ଖର ଗୀତ ଶୁଣିବାଠାରୁ ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ଭର୍ତ୍ସନା ଶୁଣିବା, ଭଲ।
6ହାଣ୍ଡିତଳେ କଣ୍ଟାର ଚଡଚଡ ଶବ୍ଦ ଯେପରି ମୂର୍ଖର
ହାସ୍ୟ ସେହିପରି, ଏହା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥହୀନ।
7ଅରାଜକତା ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବୋକା କରିଦିଏ, ଲାଞ୍ଚ
ବିବେକ ନଷ୍ଟ କରେ।
8ବିଷୟର ଆରମ୍ଭ ଅପେକ୍ଷା ତହିଁର ସମାପ୍ତି ଭଲ।
ଗୋଟିଏ ଜରାଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମା ଏକ ଗର୍ବୀ ଆତ୍ମାଠାରୁ ଭଲ।
9ଶୀଘ୍ର କ୍ରୋଧିତ ହୁଅ ନାହିଁ। କାରଣ ମୂର୍ଖମାନଙ୍କ
ହୃଦୟରେ କ୍ରୋଧ ବାସ କରେ।
10ପଚାର ନାହିଁ, "କାହିଁକି ବର୍ତ୍ତମାନଠାରୁ 'ଅତୀତ' ଭଲ
ଥିଲା?" ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥିବ ଏହା ପଚାରିବ ନାହିଁ।
11ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ ଅଟେ, ଯଦି ଏହା ବଂଶାନୁଗତ ଭାବରେ
ଆସିଥାଏ, ଏହା ଜୀବନଧାରଣରେ ଲାଭ ଦେଇଥାଏ।
12କାରଣ ଧନ ଯେପରି ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱରୂପ, ଜ୍ଞାନହିଁ ସେହିପରି
ଆଶ୍ରୟ ସ୍ୱରୂପ ଅଟେ। ଜ୍ଞାନ ଥିବାର ଲାଭ ଏହି ଯେ,
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନକୁ ଏହା
ସୁରକ୍ଷା କରେ।
13ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର। କାରଣ ସେ
ଯାହା ବକ୍ର କରନ୍ତି, ତାକୁ କେହି ଠିକ୍ କରିପାରିବ ନାହିଁ?
14ଖୁସି ହୁଅ ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ସମ୍ପତ୍ତି ଅଛି କିନ୍ତୁ
ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେ ଦୁଃଖ ଅନୁଧ୍ୟାନ କର ପରମେଶ୍ୱର
ଆମ୍ଭକୁ ଭଲ ସହିତ ଖରାପ ସମୟ ଦେଇଛନ୍ତି। ଯାହା
ଫଳରେ କୌଣସି ଲୋକ ଭବିଷ୍ୟତରେ କ'ଣ ଘଟିବ ତାହା
ଯାଣି ପାରିବ।

ଲୋକମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ଧାର୍ମିକ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ

15ମୋର ଅର୍ଥହୀନ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ଏହିସବୁଜିନିଷ
ଦେଖିଅଛି। କେବେକେବେ ଜଣେଧାର୍ମିକ ଲୋକ ଆପଣା
ଧାର୍ମିକତା ସତ୍ତ୍ୱେ ବିନଷ୍ଟ ହୁଏ, ଯେଉଁଠିକି ଏକ ପୁଣି ଦୁଷ୍ଟ
ଲୋକ ତା'ର ଦୁଷ୍ଟାମୀ ସତ୍ତ୍ୱେ ଦୀର୍ଘଜୀବୀ ହୁଏ। 16ତୁମ୍ଭେମାନେ
ନିଜକୁ ଅତି ଧାର୍ମିକ ବୋଲି ଦେଖାଅ ନାହିଁ। କିଅବା
ଆପଣାକୁ ଅତି ଜ୍ଞାନୀ ବୋଲି ଦେଖାଇ ହୁଅ ନାହିଁ। କାହିଁକି?
ଏଥିରେ ତୁମ୍ଭେ ନିଜକୁ ବିନାଶ କରିବ। 17ତୁମ୍ଭେ ଅତି ଦୁଷ୍ଟ
କିଅବା ନିର୍ବୋଧ ହୁଅ ନାହିଁ। ଆପଣା କାଳ ପୂରିବା ପୂର୍ବରୁ
କାହିଁକି ମରିବ?

18ହସ୍ତ କାଢ଼ି ନ ନେଇ ତାକୁ ଧର ରଖିବାରେ ତୁମ୍ଭର
ମଙ୍ଗଳ। କାରଣ ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରେ, ସେ
ଉଭୟ କରେ। 19ନଗରରେ ଥିବା ଦଶଜଣ ଶାସନ କର୍ତ୍ତା
ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ, ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଦିଏ।
20ଯିଏ ପାପ ନକର କେବଳ ସତ୍‌କର୍ମ କରଛି, ଏପର
ଜଣେ ଧାର୍ମିକ ପୃଥିବୀରେ ନଶ୍ଚୟ ନାହିଁ।
21ଯାହା ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଛି, ସମସ୍ତ କଥାରେ ମନଯୋଗ
ଦିଅ ନାହିଁ, ନ ହେଲେ ତୁମ୍ଭର ଦାସ ତୁମ୍ଭକୁ ଅଭିଶାପ
ଦେବାର ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣିବ। 22କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ଯେ, ତୁମ୍ଭେ
ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେପର ବାରମ୍ବାର ଅଭିଶାପ ଦେଇଅଛ।
23ମୁଁ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଏସବୁ ପରୀକ୍ଷା କଲ ଏବଂ ମୁଁ କହଲ,
“ମୁଁ ଜ୍ଞାନୀ ହେବାକୁ ଚାହେଁ। ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ ମୋର ଗନ୍ତବ୍ୟଠାରୁ
ବହୁତ ଦୂରରେ ଅଛି।” 24ସବୁ କଛି ଆମ୍ଭର ବୁଝାମଣା
ବାହାରେ, ଏସବୁ କିଏ ବୁଝି ପାରବ? 25ମୋ ହୃଦୟରେ ମୁଁ
ଜାଣିବାକୁ, ପରୀକ୍ଷା କରବାକୁ ଏବଂ ଜ୍ଞାନର ପଶ୍ଚାତ୍ ଧାବନ
କରବାକୁ ଏବଂ ଏହାର ଉତ୍ତର ପାଇବାକୁ ମୁଁ ଚାହିଁଲ। ମୁଁ
ମଧ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ବୋକାମୀକୁ ଓ ମୂର୍ଖର ପାଗଳାମିକୁ ଜାଣିବା
ପାଇଁ ଚାହିଁଲ।
26ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲ, ମୂର୍ଖ ସ୍ତ୍ରୀ(ନାରୀ) ମୃତ୍ୟୁ ଅପେକ୍ଷା
ତିକ୍ତ ଅଟେ। ସେ ଏକ ଶିକାରୀ ଜାଲ ପର ଏବଂ ତା’ର
ହୃଦୟ ଏକ ଯନ୍ତାପର। ତା’ର ହସ୍ତଦ୍ୱୟ ଶୃଙ୍ଖଳ ଅଟେ। ଯେ
କେହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରେ, ସେ ତାହାଠାରୁ ରକ୍ଷା
ପାଇବ। ମାତ୍ର ପାପୀ ତାହାଦ୍ୱାରା ଧରାଯିବ।
27ଉପଦେଶକ କହଲେ, “ଦେଖ, ଉତ୍ତର ପାଇବାକୁ
ଗୋଟିଏ ସହତ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଯୋଗକର, ଏହା ମୁଁ
ପାଇଲ। 28ମୁଁ ବାରମ୍ବାର ଖୋଜିଲ ଏବଂ ମୁଁ ପାଇଲ ନାହିଁ।
ହଜାରରେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରୁଥିବାର
ମୁଁ ପାଇଲ କନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ମୁଁ ଏକ ସ୍ତ୍ରୀ ପାଇଲ
ନାହିଁ।
29“ମୁଁ ଯାହା ପାଇଛି ତାକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଦେଖ।
ପରମେଶ୍ୱର ମାନବ ସମାଜକୁ ସରଳ କର ତିଆର କଲେ।
କନ୍ତୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନୂତନ ଯୋଜନା ଉଦ୍ଭାବନ କରଛନ୍ତି।”

ଜ୍ଞାନ ଓ କ୍ଷମତା

8 ଜ୍ଞାନବାନ୍ କଥାକୁ ଯେପର ବୁଝେ ଓ ବାଖ୍ୟା କରେ
ତାଙ୍କ ପର ଆଉ କେହ କରପାରବେ ନାହିଁ। ତା’ର
ଜ୍ଞାନ ତାହାକୁ ଖୁସି କରାଏ ଏବଂ ଏହା ଦୁଃଖିତ ମୁଖକୁ ଖୁସି
କରାଏ।
2ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛି ତୁମ୍ଭେ ସର୍ବଦା ରାଜାଆଜ୍ଞା
ପାଳନ କର। ତୁମ୍ଭେ ଏପର କର କାରଣ ତୁମ୍ଭେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ତାହା କରବାକୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରଅଛ।
3ଭୟ କର ନାହିଁ, ତାଙ୍କର ଉପସ୍ଥିତିରେ ବାହାର ଯାଅ,
ବଳମ୍ବ କର ନାହିଁ ଯେତେବେଳେ ବାଣିଜ୍ୟ ମନ୍ଦ ଅଟେ।
ମନେରଖ ରାଜା ଯାହା ଚାହିଁବେ ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାରେ କରବେ।
4ରାଜାଙ୍କର ଆଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତା ଅଛି। କ’ଣ
କରବାକୁ ହେବ, ତାଙ୍କୁ କେହ କହପାରବେ ନାହିଁ। 5ଯେଉଁ
ବ୍ୟକ୍ତ ଆଦେଶକୁ ମାନେ କୌଣସି ବପଦକୁ ଜାଣିବ ନାହିଁ।
ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀଲୋକ ସମୟ ଏବଂ କଣ ଠିକ୍ ତା’ର ଉପାୟ
ଜାଣେ।
6ସମସ୍ତ ବଷୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟ ଏବଂ ଠିକ୍ ରାସ୍ତା
ଅଛି। କନ୍ତୁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରାୟ ଅନେକ କଷ୍ଟ ପାଆନ୍ତି।
7ଏବଂ ସେ ଜାଣେ ନାହିଁ କ’ଣ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି। କାରଣ
କେହ କହ ପାରବ ନାହିଁ ଭବଷ୍ୟତରେ କ’ଣ ହେବ।
8କୌଣସି ଲୋକର କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଯେ, ଆତ୍ମାକୁ ଯିବା
ସମୟରେ ଅଟକାଇ ପାରବ। କେହ ମୃତ୍ୟୁକୁ ଅଟକାଇ
ପାରବ ନାହିଁ। ଯୁଦ୍ଧ ସମୟରେ ଜଣେ ସୈନକ ତା’ର
ମନଇଚ୍ଛା କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାରବ ନାହିଁ। ଠିକ୍ ସେହପର
ଯଦ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ କୁକର୍ମ କରେ, ସେହ କୁକର୍ମରୁ ସେ
ରକ୍ଷା ପାଇବ ନାହିଁ।
9ମୁଁ ଏହସବୁ ଦେଖିଛି ଯାହା ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କରାଯାଏ,
ଏବଂ ମୁଁ ଏ ବଷୟରେ ଗଭୀର ଭାବରେ ଚନ୍ତା କରଛି।
କେବେ କେବେ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଅନ୍ୟ ଉପରେ ତାହାର କ୍ଷତି
କରବା ନମନ୍ତେ କ୍ଷମତା ଥାଏ। 10ତା’ପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲ
ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆଡମ୍ବରପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତମ ସଂସ୍କାର ଦିଆଗଲା।
ସେମାନଙ୍କୁ ପବତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ନଆଗଲା ଓ ସଂସ୍କାର କରାଗଲା।
ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହା କଲେ ସହରରେ ପ୍ରଶଂସିତ ହୋଇଥିଲେ।
ଏହା ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥହୀନ।

ନ୍ୟାୟ ପୁରସ୍କାର ଓ ଦଣ୍ଡ

11ବେଳେ ବେଳେ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କର କୁକର୍ମ ପାଇଁ
ହଠାତ୍ ଦଣ୍ଡିତ ହୁଅନ୍ତ ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କର ଦଣ୍ଡ ବଳମ୍ବରେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ। ଏହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୁକର୍ମ କରବାକୁ ଉତ୍ସାହତ
କରାଏ।
12ଯଦଓ ପାପୀ ଶତବାର ଦୁଷ୍କର୍ମ କରେ, ସେ ଦୀର୍ଘଦନ
ବଞ୍ଚେ। ତଥାପି ମୁଁ ନଶ୍ଚୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ ଯେଉଁମାନେ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି। ନଶ୍ଚିତରେ ସେମାନେ ଉନ୍ନତି
କରବେ। 13ମାତ୍ର ଦୁଷ୍ଟର ମଙ୍ଗଳ ହେବ ନାହିଁ। କଅବା ସେ
ଆପଣା ଛାୟା ସ୍ୱରୂପ ପରମାୟୁ ବୃଦ୍ଧି କରପାରବ ନାହିଁ।
କାରଣ ସେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୀତ କରେ ନାହିଁ।
14ପୃଥିବୀରେ ଏହ ଗୋଟିଏ ଅସାରତା ସାଧିତ ହୁଏ।
କେବେ କେବେ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କୁ ଏପର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ,
ସତେ ଯେପର ସେମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରଛନ୍ତି।
ସମୟ ସମୟରେ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଏ, ସତେ ଯେପର ସେମାନେ ନ୍ୟାୟୋଚତ କାର୍ଯ୍ୟ
କରଛନ୍ତି। ତା’ପରେ ମୁଁ କହଲ, ଏହା ଅସାର ଅଟେ।
15ତେଣୁ ମୁଁ ନଷ୍ପତ୍ତି କଲ, ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରବା
ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ। କାରଣ ଭୋଜନପାନ ଓ ଆନନ୍ଦ କରବା
ଅପେକ୍ଷା ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରତି ଆଉ କୌଣସି ଉତ୍ତମ
ବଷୟ ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନକାଳ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମାନେ କଠିନ ପରଶ୍ରମ କରନ୍ତି, ତାହା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ
ଜିନଷ ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରେ।

ପରମେଶ୍ୱର କଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି ଆମେ ବୁଝି ପାରବା ନାହିଁ

16ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଜ୍ଞାନର ତତ୍ତ୍ୱ ଜାଣିବାକୁ ଓ

ପୃଥିବୀରେ ଘଟୁଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କଲି।
ଏଇ ଦିନରେ ମୁଁ ନ ଶୋଇ ଦିନରାତି କାମ କଲି।
17ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ
ଦେଖିଲି, ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ମନୁଷ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା
ଘଟେ ବୁଝି ପାରେ ନାହିଁ। କାରଣ ସେ ଏହା ବୁଝିବା ପାଇଁ
ଯେତେ କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ତାହା ବୁଝିବାକୁ
ସକ୍ଷମ ହେବ ନାହିଁ। ଏବଂ ଯଦି ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀଲୋକ, ସେ
ବୁଝିଛି ବୋଲି କହେ, ପ୍ରକୃତରେ ସେ ବୁଝି ନଥାଏ।

ମୃତ୍ୟୁ କ'ଣ ନ୍ୟାୟ?

9 ମୁଁ ଏହିସବୁ ବିଷୟରେ ମନୋନିବେଶ କରି ଅନୁସନ୍ଧାନ
କଲି। ଧାର୍ମିକ ଓ ଜ୍ଞାନୀ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ। କେହି ଜାଣେ ନାହିଁ, ତାକୁ ପ୍ରେମ
କରାଯିବ କି ଘୃଣା କରାଯିବ*। ଏସବୁ ଭବିଷ୍ୟତ ଉପରେ
ନିର୍ଭର କରେ। "ଏପରିକି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ ଓ ଘୃଣା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି।"

2ଧାର୍ମିକ ଓ ଦୁଷ୍ଟପ୍ରତି, ଭଲ ଓ ମନ୍ଦ ପ୍ରତି, ଶୌଚ ଓ
ଅଶୌଚ ପ୍ରତି, ଯେଉଁମାନେ ବଳିଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଓ
ଯେଉଁମାନେ କରୁନାହାନ୍ତି, ଉତ୍ତମ ଲୋକ ଓ ପାପୀ ପ୍ରତି,
ଯେଉଁମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଓ
ଯେଉଁମାନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁକିଛି
ସମାନ।

3ଯାହାସବୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଘଟେ, ସମସ୍ତ ଖରାପ ଯାହା
ଅଛି ସେସବୁ ଜିନିଷ ସେହିପରି ଶେଷ ହୁଏ। ଏବଂ
ଲୋକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଜୀବିତ ଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର
ହୃଦୟ ଦୁଷ୍ଟତା ଓ ମୂର୍ଖାମୀରେ ପୂରିଥାଏ। ଏହାପରେ ସେମାନେ
ମୃତ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଆନ୍ତି। 4କାରଣ ଯେଉଁ ଲୋକ
ଜୀବିତ ଲୋକ ସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ତାହାର ଭରସା
ଥାଏ।

ଯେହେତୁ ମୃତ ସିଂହ ଅପେକ୍ଷା ଜୀବିତ କୁକୁର ମଧ୍ୟ
ଭଲ ଅଟେ।

5ଜୀବିତ ଲୋକେ ମରିବେ ବୋଲି ଜାଣନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୃତ
ଲୋକମାନେ କିଛି ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ କିଅବା ସେମାନେ ଆଉ
କୌଣସି ଫଳ ପାଆନ୍ତି ନାହିଁ। କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ବିଷୟକ
ସ୍ମରଣ ବିସ୍ମୃତ ହୁଏ। 6ଯେପରି ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରେମ, ଠିକ୍
ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କର ଘୃଣା ଓ ଈର୍ଷା ନଷ୍ଟ ହୁଏ। ଏବଂ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଯାହା କିଛି କରାଯାଏ, ତହିଁରେ ଅନନ୍ତକାଳ
ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଅଂଶ ନ ଥାଏ।

ଯେତେବେଳେ ପାରି ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କର

7ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମାର୍ଗରେ ଯାଅ। ଆନନ୍ଦରେ ଆପଣା
ଆହାର ଭୋଜନ କର ଓ ତୁଷ୍ଟ ଚିତ୍ତରେ ଆପଣା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ପାନ କର। କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ତୁମ୍ଭର କାର୍ଯ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରି
ସାରିଲେଣି। 8ତୁମ୍ଭର ବସ୍ତ୍ର ସର୍ବଦା ଶୁଭ୍ର ଥାଉ ଓ ତୁମ୍ଭ
ମସ୍ତକରେ ତୈଳର ଅଭାବ ନ ହେଉ। 9ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ସେ
ତୁମ୍ଭକୁ ଅସାର ଆୟୁଷର ଯେତେ ଦିନ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି।
ତୁମ୍ଭର ସେହି ଅସାର ଆୟୁଷର ସେତିକି ଦିନ ଆପଣା
ପ୍ରିୟତମ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସଙ୍ଗେ ଆନନ୍ଦରେ ବାସ କର। କାରଣ
ତାହା ତୁମ୍ଭ ଜୀବନର ପୁରସ୍କାର, ସୂର୍ଯ୍ୟତଳେ କରିଥିବା କଠିନ
କର୍ମର ଫଳ ଅଟେ। 10ତୁମ୍ଭେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କର, ତାହା
ଆପଣା ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ କର। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁ
କବରକୁ ଯାଉଅଛ, ସେଠାରେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯୋଜନା, ବୁଦ୍ଧି,
ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ।

ସୌ-ଭାଗ୍ୟ? ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ? ଆମ୍ଭେ କଣ କରିପାରିବା

11ମୁଁ ଫେରି ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ କିଛିଥିବାର ଦେଖିଲି, ଏହି
ବାଜି କ୍ଷିପ୍ରଧାବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ବଳଶାଳୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ
ଯୁଦ୍ଧର ବିଜୟ କିଅବା ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଅଥବା
ଧନ ବୁଦ୍ଧିମାନ ପାଇଁ, ଶିକ୍ଷିତମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନୁକମ୍ପା ନାହିଁ।
କିନ୍ତୁ ଏଇସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ସମୟ ଓ ସୁଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ
ହୁଏ। 12କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ତା'ର କଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି
ଜାଣେ ନାହିଁ। ଯେପରି ମତ୍ସ୍ୟଗଣ ଅଶୁଭ ଜାଲର ଶିକାର
ହୁଅନ୍ତି ଓ ଯେପରି ପକ୍ଷୀଗଣ ଫାନ୍ଦର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି, ଠିକ୍
ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ଦୈବ ଦୁର୍ବିପାକର ଶିକାର ହୁଅନ୍ତି।

ଜ୍ଞାନୀର କ୍ଷମତା

13ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏପରି ଜ୍ଞାନ ଦେଖିଅଛି। ଆଉ
ତାହା ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ ମହତ ଥିଲା। 14ଅଳ୍ପ ଲୋକ ବିଶିଷ୍ଟ
ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ନଗର ଥିଲା। ଆଉ ଏକ ମହାରାଜା ତହିଁ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆସି ତାହା ବେଷ୍ଟନ କଲେ ଓ ତାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ବଡ ବଡ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ। 15ଏପରି ସମୟରେ ତହିଁ
ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଦରିଦ୍ର ଜ୍ଞାନୀ ଲୋକ ଦେଖାଗଲା। ପୁଣି ସେ
ଆପଣା ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ନଗର ରକ୍ଷା କଲା। ତଥାପି ସେହି ଦରିଦ୍ର
ଲୋକଙ୍କୁ କେହି ସ୍ମରଣ କଲା ନାହିଁ। 16ତେବେ ମୁଁ କହିଲି,
ବଳ ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ। ଯଦିଓ ଗରିବ ଲୋକଟିର
ଜ୍ଞାନକୁ ଉପେକ୍ଷା କରାଗଲା ଏବଂ ସେ ଯାହା କହେ କେହି
ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ।

17ମୂର୍ଖମାନଙ୍କର ଶାସନକାରୀର ଚିତ୍କାର ଅପେକ୍ଷା ଶାନ୍ତି
ପୂର୍ବକ କଥିତ ଜ୍ଞାନୀର ବାକ୍ୟ ଅଧିକ ଶୁଣାଯାଏ।

18ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ଅପେକ୍ଷା ଜ୍ଞାନ ଉତ୍ତମ। ମାତ୍ର ଜଣେ ପାପୀ
ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ନାଶ କରିପାରେ।

10 କିଛି ମଲାମାଛି ଗନ୍ଧବଣିକର ସୁଗନ୍ଧି ତୈଳ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ
କରିପକାଏ। ଠିକ୍ ସେପରି ଅଳ୍ପ ମୂର୍ଖତା ଜ୍ଞାନ ଓ
ସମ୍ଭ୍ରମଠାରୁ ଅଧିକ ଭାରି।

2ଜଣେ ଜ୍ଞାନୀର ହୃଦୟ ତାକୁ ଠିକ୍ ପଥରେ ଆଗେଇ
ନିଏ, କିନ୍ତୁ ଜଣେ ମୂର୍ଖର ହୃଦୟ ତାକୁ ଭୁଲ୍ ବାଟରେ
ଆଗେଇ ନିଏ। 3ମୂର୍ଖ ପଥରେ ଗମନ କଲାବେଳେ ତାହାର
ବୁଦ୍ଧିର ଅଭାବ ଦେଖା ଯାଏ। ପୁଣି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ କହେ
ଯେ ସେ ମୂର୍ଖ।

4କାରଣ ଜଣେ ଶାସକ ତୁମ୍ଭ ଉପରେ ରାଗିଛନ୍ତି,
ସେଥିପାଇଁ ପଳାଇଯାଅ ନାହିଁ। ଏକ ଶାନ୍ତ ଆତ୍ମା ମହାଭୁଲ୍‌କୁ

କେହି ... ଘୃଣା କରାଯିବ ଏପରିକି ପ୍ରେମ ଓ ଘୃଣା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି।

ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରେ। କାରଣ ଅଧୀନତା ସ୍ୱୀକାର ଦ୍ୱାରା
ମହା ଅନିଷ୍ଟ କ୍ଷାନ୍ତ ହୁଏ।
5ମୁଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତଳେ ଏକ ମନ୍ଦ ବିଷୟ ଦେଖିଲି। ଏକ
ଭୂଲ୍ ଯାହା ଶାସନ କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଆସିଥାଏ। 6ମୂର୍ଖମାନଙ୍କୁ
ମହତ୍ତ୍ୱ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ ଦିଆଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଧନୀମାନଙ୍କୁ
ଗୁରୁତ୍ୱହୀନ କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଆଯାଏ। 7ମୁଁ ଦାସମାନଙ୍କୁ ଅଶ୍ୱ ଉପରେ
ଓ ଅଧିପତିମାନଙ୍କୁ ଦାସ ତୁଲ୍ୟ ପଦଗତିରେ ଗମନ କରିବାର
ଦେଖିଅଛି।

ପ୍ରତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବିପଦ ଅଛି

8ଯେ ଗର୍ତ୍ତ ଖୋଳେ, ସେ ତହିଁରେ ପଡ଼ିବ ଓ ଯେଉଁ
ଲୋକ ପ୍ରାଚୀର ଭାଙ୍ଗେ ତାହାକୁ ସର୍ପ କାମୁଡ଼ିବ। 9ଯେଉଁ
ଲୋକ ଏକବଡ ପଥର ଗଡାଏ, ସେ ତାଦ୍ୱାରା ଆଘାତ
ପାଇବ। ପୁଣି ଯେ କାଠ ଚିରେ, ସେ ତାହାଦ୍ୱାରା ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ
ହେବ।
10କୁରାଢ଼ି ଦନ୍ତୁରା ହେଲେ, ଯଦି କେହି ତା'ର ଦାଢ଼
ନପଜାଏ, ତେବେ ତାହାପରେ ଅଧିକ ବଳ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ
ହୁଏ। କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନ ଜିନିଷକୁ ସହଜ ସାଧ୍ୟ କରିଦିଏ।
11ସର୍ପ ମନ୍ତ୍ର ମୁଗ୍ଧ ହେବା ପୂର୍ବରୁ କାମୁଡ଼ିଲେ, ସାପକେଳାର
କୌଶଳ ଅନାବଶ୍ୟକ।
12ଜ୍ଞାନୀର କଥା ତା ପାଇଁ ପ୍ରଶଂସା ଆଣେ କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖର
କଥା ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରେ।
13ତାହାର ମୁଖର ବାକ୍ୟାରମ୍ଭ ଅଜ୍ଞାନତା ଅଟେ ଓ
ତାହାର କଥାର ଶେଷ ମନ୍ଦ ପାଗଳାମୀ ଅଟେ। 14ମୂର୍ଖ ବହୁ
କଥା କହେ। ତଥାପି କ'ଣ ହେବ ମନୁଷ୍ୟ ଜାଣେ ନାହିଁ।
ଆଉ ତା'ପରେ କ'ଣ ଘଟିବ, କେହି ତାକୁ ଜଣାଇ ପାରିବ
ନାହିଁ।
15ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୂର୍ଖର ପରିଶ୍ରମ ତାହାକୁ କ୍ଳାନ୍ତ କରେ,
କାରଣ କିପରି ନଗରକୁ ଯିବାକୁ ହୁଏ ତାହା ସେ ଜାଣେ
ନାହିଁ।

କର୍ମର ମୂଲ୍ୟ

16ହେ ଦେଶ, ତୁମ୍ଭର ରାଜା ଯେବେ ବାଳକ ହୁଏ ଓ
ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣଙ୍କ ପ୍ରଭାତରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି। ତେବେ
ଏହା ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ବହୁତ ଖରାପ। 17ହେ ଦେଶ ଯଦି ତୁମ୍ଭର
ରାଜା କୁଳୀନ ପରିବାରରୁ ଆସନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭର ଅଧିପତିଗଣ
ଯେବେ ମତ୍ତତା ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ ମାତ୍ର ବଳ ନିମନ୍ତେ ପାନ
କରନ୍ତି ଓ ଉପଯୁକ୍ତ ସମୟରେ ଭୋଜନ କରନ୍ତି, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେ ଧନ୍ୟ।
18ଆଳସ୍ୟ ଛାତକୁ ଭୁଷୁଡାଇ ଦିଏ, ପୁଣି ଗୃହରେ ଛିଦ୍ର
ହୁଏ।
19ଖୁସି ନିମନ୍ତେ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ। ପୁଣି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
ମନ ଆନନ୍ଦିତ କରେ, ଧନ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସେ।

ନିରର୍ଥକ ଗଳ୍ପକାର

20ରାଜାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ। ନା ଏପରିକି ମନେ
ମନେ ମଧ୍ୟ ଦିଅ ନାହିଁ। ଆଉ ଧନୀକୁ ଆପଣା ଶୟନ
ଗୃହରେ ଅଭିଶାପ ଦିଅ ନାହିଁ। କାରଣ ଏକ ଛୋଟ ପକ୍ଷୀ
ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ନେଇଯିବ ଓ ସେ କଥା ଜଣାଇ ଦେବ।

ଭବିଷ୍ୟତକୁ ସାହସିକତାର ସହକାରେ ସମ୍ମୁଖୀନ କର

11 ତୁମ୍ଭେ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଅ, ଉତ୍ତମ କାର୍ଯ୍ୟ କର। କିଛି
ସମୟ ପରେ ତୁମ୍ଭେ କରିଥିବା ଉତ୍ତମ କଥା ତୁମ୍ଭ
ପାଖକୁ ଫେରି ଆସିବ।
2ସାତ ଜଣଙ୍କୁ, ନଚେତ୍ ଆଠ ଜଣଙ୍କୁ ଅଂଶ ବିତରଣ
କର, କାରଣ ପୃଥିବୀରେ କି ବିପଦ ଘଟିବ ତାହା ତୁମ୍ଭେ
ଜାଣ ନାହିଁ।
3କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ କଥା ଅଛି ଯାହାକି ତୁମ୍ଭେ ନିଶ୍ଚିତ
ହେବ। ଯଦି ମେଘମାଳା ବର୍ଷାବିନ୍ଦୁରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାନ୍ତି,
ତେବେ ସେଗୁଡିକ ପୃଥିବୀରେ ପାଣି ଢାଳି ଦେବେ। ଏବଂ
ବୃକ୍ଷ ଯଦି ଦକ୍ଷିଣ କିଅବା ଉତ୍ତର ଦିଗରେ ପଡ଼େ ତେବେ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପଡେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିବ।
4ଯଦି ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଛୋଟ ଗଛ ରୋପଣ କରିବା
ପାଇଁ ଠିକ୍ ପାଗକୁ ଅପେକ୍ଷା କରେ, ତାହାହେଲେ ସେ
କେବେହେଲେ ଛୋଟଗଛ ରୋପଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବନାହିଁ।
ଯଦି ଜଣେ ସବୁବେଳେ ମେଘମାଳାକୁ ଚାହିଁବ ତେବେ ସେ
ଅମଳ କରି ପାରିବ ନାହିଁ।
5ତୁମ୍ଭେ ବାୟୁର ଗତି ଜାଣି ପାରିବ ନାହିଁ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭେ
ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ମା ପେଟରେ ଶିଶୁଟି କିପରି ବଢେ। ଠିକ୍
ସେହିପରି ପରମେଶ୍ୱର କ'ଣ କରନ୍ତି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣି ପାରିବ
ନାହିଁ। ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଘଟାନ୍ତି।
6ତୁମ୍ଭେ ସକାଳରୁ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୀଜବୁଣ ଏବଂ
ତା'ପରେ ତୁମ୍ଭର କାମ ବନ୍ଦ କରିବା ଉଚିତ୍। ପ୍ରଭାତରେ
ବୀଜ ବୁଣ ଓ ସନ୍ଧ୍ୟା ବେଳେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବନ୍ଦ କର
ନାହିଁ। କାରଣ ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ କେଉଁ ମଞ୍ଜି ଭଲ ବଢିବ
ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେ ସକାଳରେ ବୁଣିଥିଲ, ଯେଉଁଗୁଡିକ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ
ବୁଣିଥିଲ କିଅବା ପ୍ରାୟ ଉଭୟ ଭଲ ବଢିବ।
7ପ୍ରକୃତରେ ଆଲୋକ ସୁଖ ଦାୟକ, ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ
ଦେଖିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ। 8ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦିନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍, ତୁମ୍ଭେ ଯେତେଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିବୀତ ରହୁଛ। କିନ୍ତୁ ମନେରଖ, ନିଶ୍ଚିତରେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମରିବ। ମନେରଖ ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେତେଦିନ
ବଞ୍ଚିଛ ତାଠାରୁ ଅଧିକ ମୃତ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସେହି ସମସ୍ତ ସମୟ ନିରର୍ଥକ।

ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବାକର

9ହେ ଯୁବକ, ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଆନନ୍ଦ
କର ଓ ଯୌବନ କାଳରେ ତୁମ୍ଭର ଚିତ୍ତ ତୁମ୍ଭକୁ ହୃଷ୍ଟ କରୁ।
ତୁମ୍ଭର ହୃଦୟ ଯାହା କରିବା ପାଇଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଆଗେଇ ନେଉଛି,
ତାହା କର। ଯାହା ଚାହୁଁଛ ତାହି କର। କିନ୍ତୁ ମନେରଖ
ଯେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯାହାସବୁ କରୁଛ, ପରମେଶ୍ୱର ତା'ର
ବିଚାର କରିବେ। 10ତୁମ୍ଭେ ମନରୁ ବିରକ୍ତି, ବାହାର କରିଦିଅ
ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଶରୀରକୁ ଖରାପ ଜିନିଷଠାରୁ ଦୂରରେ ରଖ,
କାରଣ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥା ଏବଂ ଯୌବନ ଅର୍ଥହୀନ ଅଟେ।

ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ଅସୁବିଧା ସବୁ

12 ତୁମ୍ଭେ ଯୌବନ କାଳରେ ଆପଣା ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ
ସ୍ମରଣ କର। ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥା ଓ ଏହାର ଦୁରବସ୍ଥା
ଆସିବା ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁ ବର୍ଷ ତୁମ୍ଭେ କହିବ “ମୁଁ ଆଉ
ଜୀବନକୁ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନାହିଁ।”
2ସେ ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦୀପ୍ତି, ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ତାରାଗଣ
ଅନ୍ଧକାରମୟ ହେବ। ପୁଣି ବୃଷ୍ଟି ପରେ ପୁନର୍ବାର ମେଘ
ହେବ। 3ସେହି ଦିନ ଗୃହ ରକ୍ଷକମାନେ ଥରହର ହେବେ ଓ
ବଳବାନ ଲୋକେ ଆପେ ନତ ହେବେ ଓ ପେଷିକାମାନେ
ଅଳ୍ପ ସଂଖ୍ୟକ ହେବାରୁ କର୍ମରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେବେ। ପୁଣି
ସେହିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ଝରକାରୁ ଉଙ୍କିମାରି ଦେଖନ୍ତି,
ସେମାନେ ଅନ୍ଧ ହେବେ। 4ପଥ ଆଡ଼େ ଦ୍ୱାର ରୁଦ୍ଧ ହେବ।
ସେ ସମୟରେ ପେଷଣ ଶବ୍ଦ କ୍ଷୀଣ ହେବ, ପୁଣି ପକ୍ଷୀର
ନାଦରେ ଲୋକେ ଜାଗି ଉଠିବେ ଓ ବଦ୍ୟକାରିଣୀ କନ୍ୟାଗଣ
କ୍ଷୀଣ ହେବେ। 5ଆହୁରି ସେମାନେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନ ବିଷୟରେ ଭୟ
କରିବେ ଓ ପଥରେ ତ୍ରାସ ହେବେ। ଆଉ ତୁମ୍ଭର ବାଳ
ବାଦାମ ବୃକ୍ଷର ପୁଷ୍ପ ତୁଲ୍ୟ ଧଳା ଗତିରେ ପରିଣତ କରିବ।
ତୁମ୍ଭର ଗତି ଝିଣ୍ଟିକାର ଗତି ସଦୃଶ ହେବ ଓ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ବଞ୍ଚିବାର ଇଚ୍ଛା ହରାଇବ। ଏବଂ ତା’ପରେ ତୁମ୍ଭେ ତୁମ୍ଭର
ଚିରନୀବାସକୁ (କବରକୁ) ଗମନ କରିବ। ଶୋକକାରୀମାନେ
ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ତୁମ୍ଭର ମୃତ ଶରୀରକୁ କବର ସ୍ଥାନକୁ
ନେବେ।

ମୃତ୍ୟୁ

6ସେହି ସମୟରେ ରୂପାର ତା’ର ହୁଗୁଳା ହେବ ଏବଂ
ସୁବର୍ଣ୍ଣ ମାଠିଆ ଭଗ୍ନ ହେବ। କୂଅରେ ଏକ ପାତ୍ର ଭାଂଗିବା
ପରି ଏବଂ ଭଗ୍ନ କପି କୂଅରେ ପଡ଼ିଲାପରି।
7ତୁମ୍ଭର ଶରୀର ଯାହା ଧୂଳିରୁ ଆସିଥିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଲା
ପରେ ପୁଣି ଧୂଳିକୁ ଫେରିଯିବ। ଏବଂ ତୁମ୍ଭର ଆତ୍ମା
ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରିଯିବ।
8ଉପଦେଶକ କହଇ, ଅସାରର ଅସାର ସବୁ ହିଁ
ଅସାର।

ସମାଧାନ

9ଉପଦେଶକ ଜ୍ଞାନବାନ ହେବାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ ଶିକ୍ଷା ମିଳିଲା। ପୁଣି ସେ ଅନୁଧାନ କରି ଓ ଅନୁସନ୍ଧାନ
କରି ଅନେକ ହିତୋପଦେଶ ସଂଗ୍ରହ କଲେ। 10ଉପଦେଶକ
ସଠିକ୍ ଶବ୍ଦ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ। ଏବଂ ଯେଉଁ
ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ପୁରାପୁରି ସତ୍ୟ ଓ ସିଦ୍ଧ, ସେଗୁଡିକ ଲେଖିଲେ।
11ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର କଥାଗୁଡିକ ପାଞ୍ଚଣ ତୁଲ୍ୟ ଏବଂ ନୀତିବଚନ
ସଂଗ୍ରହକାରୀମାନଙ୍କର ଶବ୍ଦଗୁଡିକ ମେଷପାଳକମାନଙ୍କର ପାଞ୍ଚଣ
ବାଡିରେ ଥିବା କଣ୍ଟା ତୁଲ୍ୟ। 12କିନ୍ତୁ ମୋର ପୁତ୍ର,
ସେଥିରେ ଯାହା ଯୋଗ କରାଯାଇଛି ତା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ
ହୁଅ। ପୁସ୍ତକଗୁଡିକ ଲେଖିବାର ଅନ୍ତ ନାହିଁ ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ
ପଠନ ତୁମ୍ଭକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କ୍ଲାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବ।
13ସାରକଥା ଏହି, ଆମ୍ଭେମାନେ ସବୁ ଶୁଣିଛୁ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଭୟ କର ଓ ତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କର। କାରଣ
ଏହାହିଁ ମନୁଷ୍ୟର ପୂର୍ଣ୍ଣ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ। 14ପରମେଶ୍ୱର
ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ, ପୁଣି ଭଲ କି ମନ୍ଦ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ
ବିଚାରରେ ଆଣିବେ।